

Løbser, som ere vel kjendte med Forholdene, og som selv have søst Manglerne ved Grundene i de mange Aar, de have befaret Simffjorden — ere Grundene ved Draget meget korte, ikke mere end 50 Favne, eller, hvad man kalder en halv Kabellængde, og den gamle Strømbund dreier sig i en Vinkel. Nu have de tekniske Kræfter, som Regjeringen har sendt derover, anseet det for rigtigst, at overføre denne Vinkel og danne et mere lige Løb for Strømmen og, som det vil kunne sees af Anmærkningerne, er denne Gjennemskæring foretagen saaledes, at man formeentlig derved er kommen nogle Fjstestader for nær. Jeg skal nu ikke dvæle ved den Udfigt, der er til, at Regjeringen ved denne Gjennemskæring vil faae en Proces paa Halsen; men hvad der for mig stiller sig som noget Urigtigt, er, at dette Løb vil faae en Længde af 600 Favne, og Enhver her i Folkethinget vil vistnok kunne forstaae, at det vil være meget ugunstigt for Skibsarten og en stor Gene for de Skibsfarende, naar de mod Strøm og Vind skulle varpe 6 Kabellængder op, imedens det gamle Løb kun var $\frac{1}{2}$ Kabellængde. Der er da ogsaa Klaget meget derover. Jeg har ikke selv Kjendskab til disse Sager; men jeg har denne Opgivelse fra flere Sider, og jeg tvivler ikke om Rigtigheden deraf. Jeg vil derfor foreslaae den høitagtede Regjering og det Udvalg, som skal behandle Sagen, at tage dette Forhold under nærmere Overveelse og maaskee foreløbig nægte Bevillingen, indtil vi faae nogen mere Garanti for, at Pengene ville blive anvendte lidt mere heldigt. Det er kun denne Henstilling, som jeg vilde gjøre; af Hensyn til Tiden skal jeg ikke gaae ind paa flere Udtalelser, men forbeholde mig saadanne til et senere Stadium.

Judenrigsministeren: Den ærede sidste Taler vil vist ikke kunne vente, at Judenrigsministeren med nogen Bestemthed skal kunne udtale sig i dette Dilemma om det Forhold, som han berørte. Det angaaer en Sag, der, som han selv anførte, er bleven sat igang for lang Tid tilbage. De Forarbejder, som ere foretagne, og som have ledet til Ministeriets Beslutning om Canalens Ret-

ning, ere mig ubekjendte. Hvad der er mig bekjendt af Sagen, er kun de Vanskeligheder, som ere rejste fra Ciernen af Silbestadterne, idet der er lagt Hindringer i veien for Arbejds Fremme, hvilket har været Grunden til, at de tidligere Bevillinger ikke ere blevene anvendte. Ministeriet har søgt at træffe en Overenskomst med Ciernen af Silbestadterne, men det har vist sig umuligt, idet Fordringerne fra Ciernes eller Ciernes Side — der er egentlig kun een Cier — ere stillede saa høit, at der er al Udfigt til, at selv om en Proces imod Regjeringen skulde tabes af denne, vilde Erstatningen dog blive sat meget lavere. De Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand fremkom med, skal jeg notere mig, og de skulle give Anledning til nærmere Undersøgelse om Oprensningens Retning.

Da jeg nu har Ordet, skal jeg tillade mig at udtale i Anledning af nogle Uttringer, der faldt fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tauber) med Hensyn til Statsbanerne i Sjælland og Fyen. Som det fremgaaer af Anmærkningerne til Finantsloven, Indtægtsfiden § 3, har Indenrigsministeriet fundet sig forpligtet til at henlægge det samme Beløb aarlig pr. Mill. til Reserveconden, som var paalagt det tidligere Driftsselskab, og Ministeriet har endvidere anseet sig forpligtet til ikke at anvende Reserveconden uden Samtykke af den lovgivende Magt. Det er ganske vist, at desom man aarlig vil henlægge 1,000 Rd. pr. Mill. til Reserveconden, accumulere Renterne og afholde de løbende Udgifter ved Banernes og Materiellets Vedligeholdelse af Indtægterne, saa stiller Indtægten sig ugunstig; den vil jo da blive meget mindre, og der kan saaledes fra Indenrigsministeriets Side ikke være den allerringeste Betænkelse ved at følge en anden Fremgangsmaade, naar det dertil faaer fornøden Bemyndigelse. Jeg skal her til føie, at det for mit Bedkommende staaer som mindre hensigtsmæssigt ved en Statsbane at samle en saa betydelig Reservecond som den, vi ere ifærd med at samle. Naar den ærede Rigsdagsmand endvidere har meent, at Nettoindtægten for Banerne for det kommende Aar kunde ansættes noget høiere, end skeet er, navnlig af Hensyn